

ՔԱՆՉԱՐՍԵՐԴ ՏԱՐԵ

Տարեկան գիշեր 10 րուբլի, կէս տարվանը 6 րուբ.
Առանձին համարները 7 կօպէկով.
Թիֆլիսում գրվում են միմիայն խմբագրատան մէջ
Մեր հասցեն. Տիֆլիս. Редакція «Мшакъ».
Կամ Tiflis. Rédaction «Mschak».
Տ է լ է Փ օ ն № 253.

Խալքագութիւնը բաց է առաւօտեամ 10—2 Ժամ
(բացի կիրակի և տօն օրերից)
Յայտաբարութիւն ընդունվու է ամեն լեզուով.
Յայտաբարութիւնների համար վճարում են
իւրաքանչյուր բառին 2 կոպէկ.
Տէլէ Փօն № 253.

УСУЧ

ՀԵՄՆԱԳԻՐ ԳՐԻԳՈՐ ԱՐԺՐՈՒՆԻ

Տիգրան Գէորգեան, Յովսէփ Գէորգեան Յէլքայէլեան թումանեանց, յայտնելով՝ առաջինները իրանց մօր, իսկ վերջինը իր քրոջ՝

Թ Ա Գ Ո Ւ Հ Ի Մ Ի Ք Ա Յ Յ Ե Լ Ե Ա Ն Տ Ե Բ Ո Ղ Ո Ս Ե Ա Ն Ի
մահվան մասին, խնդրում են աղքականներին և ծանօթներին չնորհ բերել շաբաթ, յուղիսի 6-ին, երեկոյեան 7 ժամին հոգեհանգստին, իսկ կիրակի, յուղիսի 7-ին, առաւտեան 10 ժամին, յուղարկաւորութեանը Անտօնօլի տանից, որ զբանվում է Արմեանսկի բազարում, Գլուխոյ պէրէուլօկ փողոցում, դէպի Զգրաշէնի եկեղեցին:

լուն և ուզաստրակ ամօւսնական բոլոր հարցերը որոշվում և լուծփում են իւրաքանչիւր գտաւանութեան եկեղեցական կանոնների և ընդհանուր քաղաքացիական օրենքների հիման վրա, այսպէս էլ պէտք է շարունակվի այսուհետեւ, և նոր օրէնսդրութիւնը որ և է փոփոխութիւն այդ կանոնների մէջ ըլ պէտք է մատցնի. նա միայն քրէական օրէնսդրութեան տեսակէտից այս կամ այն պսակը անպատի ժ և կամ պատժելի պէտք է հրատարակէ:

„Հրասարակելով այս կամ այն ամռանութիւնները անպատճելի—ասում է պրօֆեսօր Ֆօյնիցիի—նոր ծրագիրը ամեննեխն չէ յայտաբառում՝ նրանց օրինաւոր և չէ արդելում եկեղեցական պատճենների գործադրութիւնը, որովհետեւ ամռանութեան օրինաւորութեան ինսդիրը լուծփում է ոչ թէ քրէական օրէնսդրութեալը, այլ եկեղեցարքութիւնը վահաբար պատճեն է այդպիսով ջլաւել, թուլացնել եկեղեցու բարոյական հեղինակութիւնը, —ուստի այսօր մենք անյետաձգելի պահանջ ենք նկատում՝ նյութէս և հայոց եկեղեցու համար՝ մշակել նոր ամռանական կանոնադրութիւն աւելի ներողամբ ողով և աւելի համազատասահան թէ հայոց եկեղեցու և թէ հասարակութեան էտական շահերին:

կան և քաղաքայիշական օրէնքների հիման
վրա: Նա միայն իրան նպատակ է զբել մը-
շակել մի ընդհանուր կանոն բոլոր գաւա-
ռութիւնների անձերի համար, մինչև ան-
դամ ոչքրիստոնէական գաւառնութեան հա-
մար, ուստի և նա ստիպված է նշանաւոր
կերպով նեղացնել այն ամուսնութիւնների
ասհմանները, որոնք քրէտականապէս պատ-
ժելի են համարվում գաւառնութիւնների ե-
կեղեցական կանոններով:“

Սրանից հետեւում է, որ նոր օրէնսդրութիւնը չէ շօշափում եկեղեցական-ամուսնական կանոնները, բայց ի նկատի ունի եկեղեցու ներողամտութիւնը: Եւ ձըշմարիտ, եկեղեցին, ինչպէս շատ ձիշդ նրկատում է Ֆյոնիցին, մի մեծ բարոյական և մինչև անգամ նիւթական ոյժ է և նրա ձայնը, ի հարիէ, մեծ նշանակութիւն ունի ամուսնական խնդիրների լուծման ժամանակ. բայց պէտք է հետեւի Փրկիչ

պատուերին և զանազանել միմեանցից Աս-
տուծունը և կեսարինը. պէտք է եկեղեցին
հոգ տանի միայն, որ եկեղեցական էական
գաղափարները չը գոհվեն եկեղեցական
ծխակատարութեան մանր մունք պահանջ-
ներին: Պարզ է, որ եկեղեցին իր բարոյական
հեղինակութիւնը պահպանելու համար,
պէտք է աշխատի յարմարվել նոր օրէնս-
դուութեան պահանջներին և թեթևացնել
նրա գործը, սահմաններով եկեղեցականա-
մուսնական նոր կանոններ ժամանակի ու

լաս լոզում, որով սրանք խօսում են այժմ ա-
ղատ կերպով: Դրուզ կամ զիւրգի անունը նը-
ռանք ստացել են իրանց նահապետ Մուհամէդ-
իման-խամայիլից, որը կոչվում էր Ալ-Ղեօրզի: Դա
նրանց Հայկն է:

Դրուզները մահմէտական չեն: Նրանք չեն
Մլիկատիւմ, գործ են ածում դինի և ուսում են
սովոր միա Բայց և Քրիստոնեայ չեն: Նրանց
լորոնը մի խառնուրդ է հին և նոր կրօնների՝
ուռանձին ձևով խմբագրած: Ունեն կրօնական
դրեր, որոնց մէջ ամփոփված են Նրանց հաւա-
սի հիմունքները: Ոէ հին հրէական հաւատալիք-
ները, թէ աւետարանի գաղափարները և թէ
յահմէդի ուսման մի քանի առանձնայտկու-
թիւնները խառնվել են որիշ մի կրօնական
ողբերի հետ և կազմել ներկայ դրուզական կը-

ligion des Druses» (1828 թ):

Դրուզների կրօնով՝ Աստուած մնալուայցի է
մի քանի անգամ: Վերջին անգամ նա երևացել
է մարդկանց՝ Եղիստոսի խալիք Հաքիմի անձնա-
ւորութեան միջոցով: Հաքիմը ալլորմ էր 996—
1020 թւականներին: Նա տուեց զիւրգիների
կրօնի հմունքները և ճոխացրեց Նրան: Խոկա-
պէս միաստուածութեան գաղափարի առաքեա-
լը դրուզների մէջ համարվում է իրանական
մոգ Համբան, որը համակարգութեան բերեց
դրուզների կրօնը, ամբողջացրեց Նրան և կաղ-
ակերպեց հաւատի հանգանակը: Այդ Համբային
վերասպանված է նշանաւոր դեր և ապագայում:
Պէտք է մի օր Հաքիմը երեայ և իր սուրը յահն-
նի Համլային, որպէս զի սա դրուզների միաս-
տուածութեան դաւանանքի յաղթանակը վայլեց-

ԲՈՎԱՆԴԱԿՈՒԹԻՒՆ

Ամուսնական նոր օրէնսդրութիւնը.—Ներբինչ
ՏԵՍՈՒԹԻՒՆ. Ռուսաց սինօդի օքէր-պրոկուրօր
Պօրէդնոսցեավ. Ներքին լուրեր.—ԱՐՏՈՒՐԻՆ ՏԵ-
ՅՈՒԹԻՒՆ. Վերջին տեղեկութիւններ. Քաղ-
ածքներ Կ. Պոլսի լրագիրներից. Մակ-Վինչէյ.
Նամակ Թիւրքիայից. Նամակ Պարսկաստանից.
Լրտաքին լուրեր.—ԽԱՌՆ ԼՈՒՐԵՐ. ՀԵՌԱԴԻ-
ՆԵՐ.—ՅԱՅՏԱՐԱՐՈՒԹԻՒՆՆԵՐ.—ԲԱՆԱՍԻՐԱԿԱՆ-
Իրուզներ.

ԱՄՈՒՍՆԱԿԱՆ ՆՈՐ ՕՐԵՆՍԴՐՈՒԹԻՒՆԸ

Սենք հաղորդեցինք, որ այժմ մշակ-
լող պատժական օրէնսդրութեան նոր ծր-
ուագրի մէջ պէտք է մանի և մի նոր օրէնս-
դրութիւն ամուսնական խնդիրների մասին։
Ամուսնական, այն է հաս ու ըլհասի և
ապահարզանի խնդիրները ժամանակակից
եանքի մէջ մեծ կարենորութիւն են ստա-
յել, և նրանց կարգաւորումը անյետաձգելի
գահանջ է դարձել։ Այդ պատճառով բոլոր
փոքր ի շատէ քաղաքակիրթ քրիստոնեայ
սզգերը, որոնց համար թանդ է ընտանե-
ան կեանքի սրբութիւնը, մարդկային անձ-
աւորութեան պատիւր և քրիստոնէական
արոյականութիւնը, աշխատում են հաստա-
ռել ամուսնական մի այնպիսի օրէնսդրու-
թիւն, որը պահպանելով ամուսնութեան
հիմնական քրիստոնէական գաղափարի հու-
թիւնը, մի և նոյն ժամանակ աւելորդ,
և աշխան և Ճնշող ու կաշկանդող կապեր
ը ստեղծէր։ Մյսպիսի մի բարյական
հաստատութիւն, ինչպէս է ամուսնութիւ-
նը կամ երկու ազատ և անկախ անձնաւո-
րութիւնների միաւորութիւնը ու դաշնակ-

ԲԱՆԱՍԻՐԱԿԱՆ

ԳՐՈՒԹԱՐԱՐ

1895 թից սկսած դրուգները մեծ յուզմունի մէջ են: Նրանք բոլորքում են թիւրք վարչութեան և պաշտօնեաների դէմ և կամենում են, բ դրուգների կառավարիչը կամ լինի իրանցից նտրված մի անձն, կամ եթէ նշանակվի թիւրք առավարութիւնից՝ լինի յամենայն դեպք դրուգիցից: Այս տարի դրուգների մէջ շարժումը շնչան գորեղացաւ, որ նրանք այլ ևս չը ցանցացան սպասողական դիրքի մէջ մնալ և բաց պարտամրութիւն յատինեցին:

Թիւրք կառավարութիւնն ուղարկեց Նրանց էմ մի քանի վաշտեր, որոնք սակայն մեծ զը-ուարութիւնների մէջ ընկան և մի ընդհարման իջոցին՝ չարաչար կոտրպեցին: Նրանք այժմ ամարձակ կերպով սպահանջներ են անսւեմ իւրք կառավարութիւնից և մտադիր չեն զէն-ը վայր դնել՝ մինչև ձեռք չը բերեն իրանց անկացածը: Թիւրք կառավարութիւնը լաւ գի-ենալով զբուզների քաջութիւնը և միաբան ործողութիւնները, զգուշութեամբ է առաջ տա-

յայտարարում նրանց օրինաւոր և չեւ ար-
գելում եկեղեցական պատիժների դրծառ-
բութիւնը, որովհետեւ ամսւանութեան օրին-
աւորութեան ինպիրը լուծվում է ոչ թէ
քրէական օրէնսդրութեամբ, այլ եկեղեցա-
կան և քաղաքայիշական օրէնքների հիման
վրա: Նա միայն իրան նպատակ է զբել մը-
շակել մի ընդհանուր կանոն բոլոր դաւա-
նութիւնների անձերի համար, մինչեւ ան-
դամ ոչքրիստոնէական դաւանութեան հա-
մար, ուստի և նա ստիպված է նշանաւոր
կերպով նեղացնել այն ամսւանութիւնների
ասհմանները, որոնք քրէականապէս պատ-
ճելի են համարվում դաւանութիւնների ե-
կեղեցական կանոններով:“

ՆԵՐՔԻՆ ՏԵՍՈՒԹԻՒՆ

ՈՌՈՒՄԸ ՄԻՆՈՒԻ ՕԲԵՐ-ՊՐՈԿՈՒՐՈՐ ՊՈԲԵԴՈՆԸ
ՅԵՎ

Սրանից հետեւում է, որ նոր օրէնսդրութիւնը չէ շօշափում եկեղեցական-ամուսնական կանոնները, բայց ի նկատի ունի եկեղեցու ներողամտութիւնը: Եւ ճըշմարիտ, եկեղեցին, ինչպէս շատ ճիշգ նըլկատում է Ֆօյնիցին, մի մեծ բարոյական և մինչեւ անգամ նկատական ոյժ է և նրա ձայնը, ի հարկէ, մեծ նշանակութիւն ունի ամուսնական խնդիրների լուծման ժամանակ: բայց պէտք է հետեւել Փրկչի պատուերին և զանազանել միմեանցից Աստուծունը և կեսարինը: պէտք է եկեղեցին հոգ տանի միայն, որ եկեղեցական էական դաշտավարները չը գոհին եկեղեցական ծիսակատարութեան մանր մունք պահանջներին: Պարզ է, որ եկեղեցին իր բարոյական հեղինակութիւնը պահպանելու համար, պէտք է աշխատի յարմարվել նոր օրէնսդրութեան պահանջներին և թեթեացնել նրա գործը, սահմանելով եկեղեցական-ամուսնական նոր կանոններ ժամանակի ու թեան յիսնամենայ յօրեկեանը: Խօսելով յօրեկեարի գործունէութեան մասին, «Գրաждանին» լրագրի խմբագիր Մեշչերսկի յայտնում է՝ որ նրա կեանքի ամենախոշը զէպքը վերաբերում է Ալեքսանդր III կայսրի թագաւորութեան առաջին օրերին, երբ Պօբէգնուցեվ հեռացրեց ապարդպջ կոմա Լօրիս-Մէլիքօվին:

Ահա և Մեշչերսկու խօսքերը. «Լօրիս-Մէլիքօվ նոր թագաւորութեան առաջին օրերում մընում էր իր իշխանութեան մէջ մարտի 1-ից յետոյ, և շարունակում էր մասմել, թէ Ուստասանի գլխաւոր քրիստութիւնը անկարգութիւնից և նիհիլիստներից՝ պէտք է լինի կառավարութեան այնպիսի գործողութիւնը, որից կարելի վնէր նկատել թէ նա յօժար է կօմպլումիներ անել որ և է մէկի հնաւ իր իշխանութեան յատկութեան և գորութեան մասին, և երկրի կառավարութեան գործում գիմել խորհրդակցական ձայնի ի զէմս ընտրողական էկսպերտների: Այդ մտքին հաղատակվել էր իր մահվան նախընթաց

գոյութիւն ունի ազգային ժողովի նման մի հաստատութիւն, որը պահպանվում է աւանդութեամբ և ներկայ ժողովովի գիտակցական ցանկութեամբ:

Այդ ցեղի ծագումը յայտնի չէ: Նրանք իրանց բնակած երկրի նախնական լնակինքները չեն: Ամենայն հաւանականութեամբ նրանք իրանական ծագում ունեն և գաղթել են սրբակական երկիր ներից: Նրանց տիպը բնորոշ կերպով պահպանութեամբ է: Սակայն մօտ հաջար տարի ասլրելով այդտեղ, նրանք ընկել են շրջապատող տարրերի ազգեցութեան տակ և իւրացերել են արաբական երանց, որոնց կուռքը է:

լաս լոզում, որով սրանք խօսում են այժմ ա-
ղատ կերպով: Դրուզ կամ զիւրգի անունը նը-
ռանք ստացել են իրանց նահապետ Մուհամէդ-
իման-խամայիլից, որը կոչվում էր Ալ-Ղեօրզի: Դա
նրանց Հայկն է:

Դրուզները մահմէտական չեն: Նրանք չեն
Մլիկատիւմ, գործ են ածում դինի և ուսում են
սովոր միա Բայց և Քրիստոնեայ չեն: Նրանց
լորոնը մի խառնուրդ է հին և նոր կրօնների՝
ուռանձին ձևով խմբագրած: Ունեն կրօնական
դրեր, որոնց մէջ ամփոփված են Նրանց հաւա-
սի հիմունքները: Ոէ հին հրէական հաւատալիք-
ները, թէ աւետարանի գաղափարները և թէ
յահմէդի ուսման մի քանի առանձնայտկու-
թիւնները խառնվել են որիշ մի կրօնական
ողբերի հետ և կազմել ներկայ դրուզական կը-

ligion des Druses» (1828 թ):

Դրուզների կրօնով՝ Աստուած մնալուայցի է
մի քանի անգամ: Վերջին անգամ նա երևացել
է մարդկանց՝ Եղիստոսի խալիք Հաքիմի անձնա-
ւորութեան միջոցով: Հաքիմը ալլորմ էր 996—
1020 թւականներին: Նա տուեց զիւրգիների
կրօնի հմունքները և ճոխացրեց Նրան: Խոկա-
պէս միաստուածութեան գաղափարի առաքեա-
լը դրուզների մէջ համարվում է իրանական
մոգ Համբան, որը համակարգութեան բերեց
դրուզների կրօնը, ամբողջացրեց Նրան և կաղ-
ակերպեց հաւատի հանգանակը: Այդ Համբային
վերասպանված է նշանաւոր դեր և ապագայում:
Պէտք է մի օր Հաքիմը երեայ և իր սուրը յահն-
նի Համլային, որպէս զի սա դրուզների միաս-
տուածութեան դաւանանքի յաղթանակը վայլեց-

օրը Ալէքսանդր Ա-ը. այդ միտքը կօրիս-Մէլիքովի կամենում էր ներհնչել և երիտասարդ Թագաւորին (Ալէքսանդր III), իբրև սրբազն ժառանգութիւն։ Յօսիչն կարծես բարեյաջնող էր, որովհետեւ կօրիս-Մէլիքովի մտադրութիւնը իր կողմն ուներ նոր Թագաւորի անվորձութիւնը և նրա հոգեկան տրամադրութիւնը մարտի 1-ից յետոյ:

ՆԵՐՔԻՆ ԼՈՒՐԵՐ

Երեք հոգի մեզ լինդրում են տպագրել հետեւալը. «Թիւրքիայից եկած հայ գալիքականները ստիպված են թափառել փողոցներում, չունենալով որ և է տեղ տպաստանելլով և հալածվում են նոյն իսկ Վանքի մայրեկեղեցու բազից, որտեղ նրանք դիմում են մի տեղ գտնելու յոյսով»: Կարծում ենք, որ մեր եկեղեցիների և ծիսական համայնքների բարոյական պարտականութիւնն է այդ թշուառներին առ ժամեայ ապաստարան տալ և օգնել նրանց, մինչև որ կը կարողանան իրանց համար որ և է գործ ճարել ու ոտքի կանգնել և ոչ թէ գեռ եկեղեցիների ապերից էլ հալածել նրանց:

Երէկ, յուլիսի 5-ին, դատաստանական պալառում չը քննվեց Խոմբագիր Սպանդարեանի գանդատար Խ. Մալումեանի դէմ: Ընթացիկ գործերի աստութեան պատճառով, յետաձգվեց և պէտք է շնորհի այսօր, յուլիսի 6-ին, առաւօտեան 10 ամին:

Ամսիս 4-ին, հինգչաբթի, ժամը 2-ին, երկա-
յուղու արտակարգ գնացքով Մցմէթից Թիֆլիս
ասաւ հաղորդակցութեան ճանապարհների մի-
խարի օգնական գեներալ-լեյտընանու Պետրօվ:
ըէկ, յուլիսի 5-ին, մինիստրի օգնականը այցե-
ռթիւն տալով կովկասեան կառավարչապետի

լաշտօնակատար գեներալ Ամիլախվարիին, երեսյեան ժամը 8-ին արտակարգ գնացքով, անդրովկասեան երկաթուղու կառավարիչ Վէդէէվի ընկերակցութեամբ, մեկնեց Քութայիս, որի վեջից ձիով պէտք է գնայ մինչև Աջամէտի կառուցք՝ քննելու համար այն տեղերը, որտեղ բայով Քութայիսի քաղաքային վարչութիւնը իշխորդում է երկաթուղի անցկացնել։ Սինիստրի գնականը պէտք է հետազոտի և ճանապարհի այն ամբողջ տարածութիւնը, որը ենթարկվել է ւերումներին՝ վերջին հեղեղների պատճառով։

ին, թիգլիսի նահանդական ատեանը քննելով մի
անի արհեստաւորների կողմից թիգլիսի նահան-
ապետին ներկայացրած բողոքը՝ նորերս արհես-
տաւորների աւագ ընտրված Սերոբեանցի ընտ-
ռիթեան անկանօնութեան մասին, անհետեանք
թողել այդ գանգատը և հաստատել է Սերո-
եանցին արհեստաւորների աւագի պաշտօնում։

նի և բաժմանի պարզեներ ու պատիժներ մարդկանց կանց մէջ։ Հասարակ ժողովուրդը, որ զրուցների մէջ յայտնի է ջօխալ անունով, չէ հետեւում կրօնական պահանջներ և ձէսեր կատարելուն՝ նա չը գիտէ աղօթք, ծոմ, պաս։ Ժողովրդի միւս, աւելի պատրաստված, կրօնին նուիրված մասը, մի տեսակ ուխտեալների դասակարգը, որ յայտնի է ակկալ անունով, հետեւում է կրօնի պահանջներին և կատարում է աղօթքներ

Շատ ուժեղ և բռուն կերպով է պահպանվել
ազատասիրութեան և անկախութեան զգացմոնքը
դրուզների մէջ; Եսոները զիւրացրել են նրանց
համար հայրենասիրական կոիչներ մղելը և տա-
րիների ընթացքում մաքառումներ առաջ տանե-
լը; Երեք դար սրանից առաջ նրանք խսկապէս
չէին ընդունում ոչ մի գերիշմանութիւն և ոչ
մի հարկ չէին տալիս ոչ ոքի Միացած իրանց
հարևան մարօնիտների հետ, նրանք երկար դա-

բեր մաքսուել են զանազան նորեկ տարրերի՝
մամելիվների, թիւրքերի և նոյն խոկ խաչակիր-
ների դէմ: Սակայն տասն և վեցերորդ դարի վեր-
ջերում, սուլթան Ամուրավի օրով, թիւրքաց
կառավարութիւնը այնքան ընկճեց նրանց, որ
նրանց վրա նշանակեց մի օրոշ տուրք, որը նը-
րանք պարտաւոր էին կանօնաւոր կերպով հա-
տուցանել:

խաւորին, իրանց էմիրների և չյշխների միջից,
ոկ յետոյ թիւրք կառավարութիւնը վերացրեց
յդ կարգը և ինքը սկսեց նշանակել գայմագամ
անց վրա: Մինչև այժմ էլ գրուղների մօտ
ահապանված են հին կազմակերպութեան հետ-
իրը: Այդ կազմակերպութիւնը հասարակագե-
ալան է, սակայն հիմնված տոհմերի առաջնու-
եան և ներկայացուցչութեան վրա, ինչպէս
յդ նկատվում է, օրինակ, և քիւրդերի մէջ:

Իբրուղները սակաւապէտ և աշխատամէր ծո-
վլուրդ են: Իբանց ներքին աղքային գործե-
րամ համերաշխ են և արդարութեան նախան-
ախնդիր: Սակայն օտարների վերաբերով թեամբ,
պած հանգամանքին, նրանք փոխում են ի-
անց վարժունքը, երբեմն յարմարվելով նրանց
ցոյց տալով իբրև կրօնակից և մտերիմ, եր-
բեմն կատաղի կռիւ մղելով և անգութ գործեր
ոյլ տալով իբանց: Կեանքի սովորական ընթաց-
ում դրսուղները խաղաղ են և ոճեն ախորժելի

սրվողութիւն, իսկ պատերազմի մէջ նրանք
նիմնայ են և գաղսնաբարոյ կինը շատ մեծ
սրգանք է վայելում դրուզների մէջ և յայտնի
իբրև աշխատասէր տանը և քաջ՝ կեանքի բա-
ռոկի դէպերում։

Դրուզները առհասարակ կրում են զէնք, որը
անք ամրացնում են մէջըին կապած կաշուէ
օտիի վրա։ Նրանց զգեստը մի երկար բրդեայ
առեն է և առն մաստիօ, ասանե մոռ հաճնում

Մի նոր վայրենութիւն։ Այս օրերս Մինսկ
քաղաքում, տեղական լրագրի խմբագրի վրա
յարձակում գործեցին 10 հոգի։ Միայն կողման
կի անձանց միջամտութիւնը և օգնութիւնը ա-
զատեց խմբագրին ծանր դժբաղդութիւնից։ Ուսու-
խմբագիրը դատարանին է դիմել իր վրա յար-
ձակվողներին պատժելու համար։ Յանցաւորնե-
րը յարձակվել են զիշեր ժամանակ, ծածուկի
գողունի կերպով։ Հաղորդելով այդ անախորժ
դէպքի մասին, «Новое Время» լրագիրը նկա-
տում է, «Բոռնցը մամուլի ներկայացուցիչնե-
րի դէմ վերջին ժամանակներս միանգամայն
լրօնիկական բնաւորութիւն է ստանում։ ամե-
նից զգուելին այն է, որ գողունի կերպով, յե-
տեից յարձակվող քաջերի մէջ, պատահում են
այսպէս կոչված «ինտելիգենտ հասարակութեան»
պատկանողներ եւ...

Հանգուցեալ կոմսուհի Դէլիանօվայի կտակած
48,000 ըսւբլի դրամազլիսով վեց նոր ստիլէն-
դիաներ են հաստատվում Լազարեան ձեմարա-
նում։

Սղնախի գաւառի Շիրակ կոչված անապատում, ճանապարհորդների և տեղական տաւարապահների ասելով, սկսել են յաճախ պատահել վիշտագօձերը: Նրանցից մեկի փորում, օրինակ, գտնել են մի ամբողջ գառ:

ԱԼԵՔՍԱՆԴՐՈՊՈԼԻՑ մեր թղթակիցը գրում է.
«Կերչապէս մեր քաղաքային ինքնավարութեան
դործն էլ մտաւ. գործնական շրջանի մէջ։ Սի քանի
որ առաջ ստացվել է մինհստրի կողմից վաւերաց-
րած ձայնաւորների ցուցակը։ Ի դէպ. «Մշակի»
№ 72-ի մէջ Ալեքսանդրօլից հաղորդած այն
ուրբ, թէ մեր գաւառապետը դիմել է ուր
հարկն է և խնդրել որ մեր քաղաքում ինքնա-
վարութիւն չը մացվի քաղաքի աղքատու-
թեան պատճառով՝ անհիմն է և սխալ։ Պատիւ-
ունենք յայտնելու յօդուածագրին, որ Ալեք-
սանդրօլու քաղաքը աղքատ չէ. նա եկամուտի
հագին աղքիւրներ ունի։ Այ ինչպէս կարող էր
աւաստանեար մի ար տեսակ առաջանալու մէն

մնել, երբ մեր քաղաքապահիան տամնեակ հա-
լար ըստը լիները նոյն գաւառազետի զիտու-
թեամք պահվում են միայն ինքնավարութեան
ախնական ծախսերի համար»:

աւ Մեծ Խշանի ամարանոցում։ Ուզիղ ժամի
հին էմիրը Մեծ Խշան Կիկոլայ Միխայլօվիչի
ևս ուղենորվեց դէպի Լիշան։

ն կարճ բաճկոնակի վերարկուն մահմէտական-
երի մէջ ընդունված արան է։ Գլխներին փա-
թաթում են չալմաներ։ Ժողովրդի պարապմունք-
երն են՝ հողագործութիւն, այգեգործութիւն,
բնեգործութիւն, ծխախոտագործութիւն, շերա-
մալահութիւն, մեղսուաբուծութիւն, ձիթենա-
տործութիւն, լեռնային տեղերում՝ անասնապա-
ռութիւն։

ԱՐՏԱՔԻՆ ՏԵՍՈՒԹԻՒՆ

ՎԵՐՁԻՆ ՏԵՂԵԿՈՒԹԻՒՆՆԵՐ

Միացեալ-Նահանգների հանրապետական կուսակցութեան ազգային համաժողովին մէջ քուէ-արկվել է և ընդունվել հետեւալ յայտարարութիւնը. «Հայաստանի կոտորածները Ամերիկայի ժողովրդի խորին համակրոթիւնը ու արդար զարութը յարուցած են և կը հաւատանք, թէ Միացեալ Նահանգները պարտաւոր են գործածել իրանց բոլոր աղեքցութիւնը այս խժդութիւններին վերջատալու համար: Թիւրքիայում ամերիկացի բնակիչները ամենամահնը վտանգների նշաւակ զարձած են և ամերիկեան ստացուածները չիք են զարձած: Այստեղ և ամեն տեղ ամերիկեան քաղաքացիները և ստացուածները

Գյաղստոն նորիդ մի նամակ է տաեւ անսեփա-

կամ լրագիրներում հայոց հարցի առիթով, որի
մէջ հետեւալն է ասում.

«Ոչ ոք սուլթանի և նրա գործիչների դէմ չէ
գործածում այն սաստկութեան կէսը, որով պէտք
էր խօսել: Նրանց մեղքը ամեն սահմանից ան-
ցել է, ուստի նրա նկարագրութիւնն էլ պէտք է
ամեն սահմանից անցնէր: Իմ ընտրութիւնս այս
է՝ կամ ուժգին կերպով դասապարտել ամեն բան,
կամ կատարեալ լուսութիւն պահել որովհետեւ
իմ լեզուս վերացականօրէն կարող է նոտիրվել
բարկութեան, թէպէտ բոլորովին պազարիւն լի-
նէր: Ես լուս կը մնամ միայն որպէս զի վնաս
չը հացնեմ: Եւրօվական միտքը մի ընդունելի
չըմեղանք է որոնում իր խայտառակութիւնը
պատրուակելու համար: Ես չեմ կամենում հայ-
թայթել այդ պատրուակը:»

«Tempt» լրագրութիւնը կ. Պօլսի թղթակիցը հաղորդում է, որ Վանում գոյութիւն ունի մի գաղտնի մասնաժողով, որ կազմում է աղքային մի մեծ ընկերութեան մասը. ընկերութիւնը ամեն տեղ էիւղեր ունի: Այդ ընկերութիւնը կրում է փշգերատիբական կուսակցութեան անունը և ունի իր սեփական օրգանը, որ մեծ ազդեցութիւն է ունենալ ուղարկելու ժամանակ:

Անզղիական համայնքների ժողովի յուլիսի 3-ի
նիստի մեջ մասը նուիրված էր Կրթութիւն և մա-
սամբ Փաքր-Ասիայի գործերին։ Ժողովի արձա-
նագրութիւնից բերում ենք հետեւել կտոր-
ներ։

Ս օ ն կ . «Մենք տեղեկանում ենք, որ Թիւր-
քիան զօրքեր է ուղարկում դէսպի կրետէ Փոքր-
Ասիայից, որտեղ այդ նոյն զինուրները կատա-
րեցին սարսափելի կոտորածներ. Ուրֆայի մայր
եկեղեցում այրեցին մինչև 2500 անձ և աւերե-
ցին ու կողովատեցին ամբողջ գիւղեր՝ բռնաբա-
րելով կանանց և կոտորելով երեխաններին: Ար-

նունով դուրս եկան իրանց նաւերից ծովեղը,
և զսպելով վայրենի կոտրածները, խաղաղութիւն և կարգ հաստատեցին Լիբանանում, արտօնութիւններ չնորհելով քրիստոնեայ աղքա-
մնակութեան և նշանակելով Նրանց համար քը-
րիստոնեայ նահանգապետ։ Ինչո՞ւ յայտնի է,
առաջին նահանգապետն էր Դառւդ-փաշա։

բարի ասուսքց Երանը յոյս ուստես, որ այս անգամ Նրանց դատը չի կորչի և կը տանի իր յաղթանակը, աղատելով Նրանց երկիրը թիւրը պաշտօնեաների կամայականութիւնից: Նրանք բաժանմվել չեն ցանկանում թիւրքիայից: Նրանք այսքան սակաւաթիւ են, որ այդ տեսակ ցնորդը չեն էլ կարող մնուցանել իրանց գլուխներում: Նը- րանք ցանկանում են, որ Թիւրքիան ունենայ գերիշխանութիւն, վերցնի տուրքեր, բայց չը խառնվի Նրանց ներքին վարչական, տեղական

Ճամանակը իր յաղթանակը տանում է։ Կիսա-
վայրենի գրուզները այսօր գիտակցաբար կոիւ-
են մղում օսմանների գէմ և պահանջում են
այն, ինչ որ ամեն մի ժողովրդի կանօնաւոր զար-
գացման և առաջազիմութեան պայման է։ Եւ
անկամակած առաջան նրանց է, եթէ ոչ այսօր,
դոնէ մօտիկ ժամանակում։

